

รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ENGLISH LEARNING STYLES OF UNDERGRADUATE STUDENTS,
VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY
UNDER THE ROYAL PATRONAGE, PATHUM THANI PROVINCE

กุสุมา เลาะเต^{1*}
Kusuma Lohday

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี 2) ศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา VLE 101 (การเตรียมพร้อมทักษะภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา) จำนวน 312 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ภาษา (PLSPQ) ซึ่งมีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.949 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าเอฟ ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.21) และรูปแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.12) มากที่สุด รองลงมาคือ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.20) และมีการใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามลำพัง ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.21) น้อยที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กับสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

¹ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน E-mail: kusuma@vru.ac.th

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) study English learning styles of undergraduate students, Valaya Alongkorn Rajabhat University under The Royal Patronage, Pathum Thani Province 2) compare English learning styles of students of Humanities and Social Sciences Group and Science and Technology Group. The sample group consisted of 312 first-year students who enrolled in VLE 101 course (College English Skills Preparation), and selected by simple random sampling method. The research instrument was Perceptual Learning Style Preference Questionnaire (PLSPQ) which the confidence's level was 0.949. The statistics for data analysis were percentage, mean and standard deviation.

The results of study showed that the two major perceptual learning styles of Valaya Alongkorn Rajabhat University under The Royal Patronage Students were Audio Learning Style ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.21) and Group Learning Style ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = 0.12). The minor perceptual learning style was Kinesthetic Learning Style ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.20). The least preferred perceptual learning style was Individual Learning Style ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.21).

It also found that there was no significant difference between the learning styles of students of Humanity and Social Sciences Group and Sciences and Technology Group.

Keywords: Learning Styles, English Learning Styles

บทนำ

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าภาษาอังกฤษเป็น “ภาษาสากล” เป็นภาษาหลักที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน ซึ่งประเทศสมาชิกต่างมีภาษาประจำชาติของตนเองที่แตกต่างกัน ดังนั้น กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 จึงได้บัญญัติไว้ว่า “The Working Language of ASEAN shall be English” (ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ) แสดงให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษจะเข้ามามีอิทธิพลต่อชาวประชาคมอาเซียนมากยิ่งขึ้น

ผลการสำรวจทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษของประชากรในทวีปเอเชีย 20 ประเทศ (English Proficiency Index, 19 January 2018) ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 15 ของเอเชีย และอยู่ในลำดับที่ 6 ของอาเซียน กล่าวคือ ประเทศที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับสูงมาก คือ สิงคโปร์ ตามมาด้วย มาเลเซียและฟิลิปปินส์ ซึ่งมีความสามารถระดับสูง ส่วนประเทศเวียดนามอยู่ในระดับกลาง ขณะที่ อินโดนีเซียและประเทศไทยมีความสามารถอยู่ในระดับต่ำ กัมพูชาและลาวอยู่ในระดับต่ำมาก

จากผลการจัดอันดับดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ประเทศสมาชิกอาเซียนส่วนใหญ่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงกว่าประเทศไทยมาก ประเทศไทยตามหลังทุกประเทศอาเซียน ยกเว้น กัมพูชา และลาว ดังกล่าวนี้นสะท้อนให้เห็นว่า ทักษะความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของคนไทยควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาประเทศทั้งด้าน เศรษฐกิจ การศึกษา และสังคม หากไม่เช่นนั้น ประเทศไทยอาจต้องเผชิญกับอุปสรรคในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

รัฐบาลในทุกยุคทุกสมัยที่ผ่านมาได้พยายามผลักดันให้มีการพัฒนาทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยมาโดยตลอด โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้นักเรียนไทยต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แต่กระนั้นก็ตามทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ไม่ว่าจะเป็นพิจารณาจากผลคะแนนสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน Ordinary National Education Test (ONET) หรือ ผลการสอบ General Aptitude Test (GAT) และ Professional and Academic Aptitude Test (PAT) ยังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า ร้อยละ 50 (มิตชน, 2560) สะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยควรมีการทบทวนว่าสาเหตุใดที่ทำให้นักเรียนไทยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานีเล็งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวจึงมีนโยบายกำหนดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้ง 4 ชั้นปี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561 เป็นต้นไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชั้นปีที่ 1 เรียนวิชา VLE 101 การเตรียมพร้อมทักษะภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา และวิชา VGE 103 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ชั้นปีที่ 2 เรียนวิชา VGE 104 ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ และวิชา VLTE 01 เสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 1

ชั้นปีที่ 3 เรียนวิชา VGE 205 ภาษาอังกฤษเพื่อการเตรียมพร้อมเข้าสู่งานอาชีพ และวิชา VLTE 02 เสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 2

ชั้นปีที่ 4 เข้ารับการทำอบรมเทคนิคการทำข้อสอบมาตรฐาน เช่น ข้อสอบ TOEIC และข้อสอบงานราชการ วิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การจะพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามนโยบายดังกล่าวนี้ ควรมีการพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของคนไทย เพื่อให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด อันจะเป็นการยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยด้วย โดยในเบื้องต้นควรมีการศึกษารูปแบบการเรียนรู้นักศึกษาไทยว่ามีลักษณะรูปแบบการเรียนรู้อังกฤษแบบใดมากที่สุด เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ใช้รูปแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่มมากที่สุด และใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามลำพังน้อยที่สุด
2. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียน วิชา VLE 101 การเตรียมพร้อมทักษะภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1,389 คน และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย คือ สุ่มจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับผู้วิจัยและอาจารย์ท่านอื่นอีก 6 ท่าน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 312 คน จาก 5 คณะ ดังนี้

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
ครุศาสตร์	84 คน	26.92
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	63 คน	20.19
วิทยาการจัดการ	95 คน	30.45
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	24 คน	7.70
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	46 คน	14.74
รวม	312 คน	100.00

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ คณะต่าง ๆ ที่นักศึกษาสังกัดซึ่งแบ่งออกเป็น 2 สาย คือ สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ตัวแปรตาม คือ รูปแบบการเรียนรู้ 6 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา (Visual Learning Style), รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (Audio Learning Style), รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการกระทำ (Tactile Learning Style), รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตาม

สถานการณ์ต่าง (Kinesthetic Learning Style), รูปแบบการเรียนรู้ตามลำพัง (Individual Learning Style) และ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (Group Learning Style)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ PLSPQ: Perceptual Learning Style Preference Questionnaire (Reid, 1987) ซึ่งศาสตราจารย์ Joy M. Reid ได้ออกแบบและพัฒนาขึ้นเพื่อสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถามและนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) พบว่า แบบสอบถามดังกล่าวมีค่าดัชนีความเที่ยงตรงที่ยอมรับได้

จากนั้น ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรม SPSS ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.949 แล้วจึงนำแบบสอบถามที่ผ่านการวัดค่าความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นไปทำวิจัยต่อไป

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นแบบสอบถามที่อยู่ในรูปของ Google Form แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา ได้แก่ เพศ คณะ สาขาวิชา และตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำรวจรูปแบบการเรียนรู้จำนวน 30 ข้อ โดยเป็นคำถามที่สลับรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 6 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา (VLS), รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (ALS) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการกระทำ (TLS) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) รูปแบบการเรียนรู้ตามลำพัง (ILS) และรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม (GLS) โดยไม่มีการแบ่งกลุ่มรูปแบบการเรียนรู้ใด ๆ แต่เมื่อนำคำถามทั้งหมดมาแยกประเภทจะยังคงแยกได้เป็น 6 รูปแบบการเรียนรู้

คำถามแต่ละข้อจะมีตัวเลือกแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วย
3 คะแนน	หมายถึง	ไม่แน่ใจ หรือ เฉย ๆ
2 คะแนน	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1 คะแนน	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการส่ง link ซึ่งเป็นแบบสอบถามในรูปของ Google Form ให้นักศึกษาหมู่เรียนต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน และประสานงานกับอาจารย์ท่านอื่นอีก 6 ท่าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ช่วยส่ง Google Form Link ให้นักศึกษาที่เรียนวิชา VLE 101 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ จากนั้น Google Form จะคัดกรองเฉพาะแบบสอบถามที่นักศึกษาตอบคำถามครบทุกข้อเท่านั้น จึงจะแสดงผลการตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้รับผลการตอบแบบสอบถามจากนักศึกษาทั้งสิ้น จำนวน 312 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยจำแนกนักศึกษาออกเป็น 5 คณะ

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยจำแนกคำถาม 30 ข้อ ออกเป็น 6 กลุ่ม ตามรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 6 รูปแบบ และหาค่าเฉลี่ยของคำถามแต่ละข้อ

ขั้นที่ 3 ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยของคำถามแต่ละข้อมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของการเรียนรู้แต่ละรูปแบบ และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีการแปลผลค่าเฉลี่ยดังรายละเอียดต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลผลค่าเฉลี่ย
0.00 - 1.00	นักศึกษาชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้นั้นน้อยที่สุด
1.01 - 2.00	นักศึกษาชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้นั้นน้อย
2.01 - 3.00	นักศึกษาชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้นั้นปานกลาง
3.01 - 4.00	นักศึกษาชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้นั้นมาก
4.01 - 5.00	นักศึกษาชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้นั้นมากที่สุด

ขั้นที่ 4 ผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยมาทดสอบความต่างด้วยการทดสอบเอฟด้วยโปรแกรม SPSS

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง และ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการเรียนเป็นกลุ่ม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.9 แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ถนัดใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟังและการเรียนรู้นั้นเป็นกลุ่มมากที่สุด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลค่าเฉลี่ย จากการสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาแต่ละคณะ

คณะ		ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	วิทยาการ จัดการ	วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	เทคโนโลยี อุตสาหกรรม	ค่าเฉลี่ย
VLS	$\bar{X}$	3.41	3.52	4.10	3.72	3.4	3.63
	S.D.	0.54	0.81	0.87	0.45	0.93	0.72
	ความหมาย	มาก	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก	มาก
ALS	$\bar{X}$	3.64	3.82	4.29	4.02	3.75	3.9
	S.D.	0.78	0.72	0.66	0.45	0.51	0.63
	ความหมาย	มาก	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มาก
TLS	$\bar{X}$	3.49	3.55	4.04	3.94	3.38	3.68
	S.D.	0.60	0.48	0.63	0.75	0.24	0.54
	ความหมาย	มาก	มาก	มากที่สุด	มาก	มาก	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

คณะ		ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	วิทยาการ จัดการ	วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	เทคโนโลยี อุตสาหกรรม	ค่าเฉลี่ย
KLS	$\bar{X}$	3.63	3.81	4.15	4.07	3.66	3.86
	S.D.	0.48	0.15	1.29	0.36	0.72	0.60
	ความหมาย	มาก	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มาก
KLS	$\bar{X}$	3.63	3.81	4.15	4.07	3.66	3.86
	S.D.	0.48	0.15	1.29	0.36	0.72	0.60
	ความหมาย	มาก	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มาก
ILS	$\bar{X}$	3.3	3.57	3.86	3.74	3.26	3.55
	S.D.	0.72	0.27	0.66	0.72	0.84	0.64
	ความหมาย	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก	มาก
GLS	$\bar{X}$	3.57	3.81	4.22	4.25	3.66	3.9
	S.D.	0.12	0.27	0.21	0.51	0.72	0.36
	ความหมาย	มาก	มาก	มากที่สุด	มากที่สุด	มาก	มาก

หมายเหตุ VLS หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการใช้สายตา (Visual Learning Style)
ALS หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (Auditory Learning Style)
TLS หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการกระทำ (Tactile Learning Style)
KLS หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ (Kinesthetic Learning Style)
ILS หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ตามลำพัง (Individual Learning Style)
GLS หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่ม (Group Learning Style)

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละคณะพบว่า

1. รูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาคณะครุศาสตร์ชอบใช้มากที่สุด คือ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง (ค่าเฉลี่ย 3.64) รองลงมาคือ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.63 อาจเรียกได้ว่าค่าเฉลี่ยของรูปแบบการเรียนรู้ทั้งสองไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมาก

2. รูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ชอบใช้มากที่สุด คือ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (3.82) รองลงมามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.81 เท่ากัน 2 รูปแบบ คือ การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ และการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมาก เช่นเดียวกับคณะครุศาสตร์

3. รูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการชอบใช้มากที่สุด คือ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟังเช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 4.29 และรองลงมาเป็นรูปแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย 4.22 ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด

จากข้อค้นพบข้อ 1-3 สะท้อนให้เห็นว่า ทั้ง 3 คณะ (คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ) เป็นคณะที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน คือ คณะกลุ่มมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ นักศึกษาจึงมีลักษณะรูปแบบการเรียนรู้เหมือนกัน คือ มีความถนัดในการใช้รูปแบบ

การเรียนรู้ด้วยการฟังมากที่สุด และอาจใช้รูปแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่มและการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ สถานการณ์ต่าง ๆ ร่วมด้วย

ส่วนคณะในกลุ่มวิทยาศาสตร์ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีรายละเอียดดังนี้

4. รูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีชอบใช้มากที่สุด คือ รูปแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่ม (ค่าเฉลี่ย 4.25) รองลงมาคือ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตาม สถานการณ์ต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย 4.07) ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด

5. รูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมชอบใช้มากที่สุด คือ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.75 แต่รองลงมามีค่าเฉลี่ยเท่ากัน (3.66) 2 รูปแบบ คือ การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตามสถานการณ์ต่าง ๆ และการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยในระดับมาก

จากข้อค้นพบข้อ 4 และ 5 สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาในคณะกลุ่มวิทยาศาสตร์ชอบใช้ รูปแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่มมากที่สุด แม้ว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมชอบใช้รูปแบบ การเรียนรู้ด้วยการฟังมากที่สุด แต่ลำดับรองลงมามีการใช้รูปแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่ม ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ไม่ต่างกันมากนัก

จากผลการวิจัยดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี สายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้ ด้วยการฟัง (ALS) มากที่สุด โดยมีการใช้รูปแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่มและการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตาม สถานการณ์ต่าง ๆ ร่วมด้วย

ในขณะที่นักศึกษาสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่ผสมผสาน กัน 3 รูปแบบ คือ รูปแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่ม (GLS) รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง และรูปแบบการรู้ ด้วยการปฏิบัติตามสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS)

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS พบว่า นักศึกษาแต่ละคณะใช้รูปแบบการเรียนรู้ ด้วยการฟัง (ALS), การเรียนรู้ด้วยการกระทำ (TLS), การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตามสถานการณ์ ต่าง ๆ (KLS), และการเรียนรู้เป็นกลุ่ม (GLS) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรูปแบบการเรียนรู้ด้วยสายตา (VLS), และการเรียนรู้ตามลำพัง (ILS), ของนักศึกษาทั้ง 5 คณะ มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่านัยสำคัญทางสถิติของ 6 รูปแบบการเรียนรู้

	VLS	ALS	TLS	KLS	ILS	GLS
F	1.568	2.849*	4.325**	4.415**	1.013	2.589*
Sig.	.173	.018	.001	.001	.412	.028

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้เป็นรายคู่ตามตารางที่ 3 พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ทุกคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น 4 คู่ที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คือ

- รูปแบบการเรียนรู้ด้วยสายตา (VLS) กับ การเรียนรู้ตามลำพัง (ILS)
- การเรียนรู้ด้วยการฟัง (ALS) กับ การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS)
- การเรียนรู้ด้วยการฟัง (ALS) กับ การเรียนรู้เป็นกลุ่ม (GLS)
- การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ (KLS) กับ การเรียนรู้เป็นกลุ่ม (GLS)

ตารางที่ 3 ค่านัยสำคัญทางสถิติของรูปแบบการเรียนรู้เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่

		VLS	ALS	TLS	KLS	ILS
ALS	F	7.54**	-	-	-	-
	Sig.	.000	-	-	-	-
TLS	F	2.20*	6.81**	-	-	-
	Sig.	.029	.000	-	-	-
KLS	F	5.87**	1.74	5.53**	-	-
	Sig.	.000	.084	.000	-	-
ILS	F	1.25	6.78**	2.916*	6.11**	-
	Sig.	.213	.000	.004	.000	-
GLS	F	6.89**	0.487	5.84**	1.10	6.37**
	Sig.	.000	.627	.000	.271	.000

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประเด็นที่สำคัญ คือ เมื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาในสายเดียวกัน พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับคณะวิทยาการจัดการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 4 สะท้อนให้เห็นว่า แม้ว่าจะเป็นนักศึกษาที่เรียนในสายเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นสายมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์หรือสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาจมีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันได้

ตารางที่ 4 สรุปผลการวิเคราะห์ทางสถิติของคณะต่าง ๆ เป็นรายคู่

		มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์	วิทยาการ จัดการ	วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	เทคโนโลยี อุตสาหกรรม
ครุศาสตร์	F	2.71	2.77	4.05	8.25*
	Sig.	.599	.581	2.73	.023
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	F	-	12.72*	1.40	2.62
	Sig.		.004	.953	.653
วิทยาการจัดการ	F	-	-	4.91	2.274
	Sig.			.221	.733
วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	F	-	-	-	14.184*
	Sig.				.005

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาแบบข้ามสาย พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งสองคณะ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตารางที่ 5

ในขณะที่นักศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างจากคณะครุศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงคณะเดียว แต่ไม่แตกต่างจากรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับคณะวิทยาการจัดการ

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5 ค่านัยสำคัญทางสถิติในการเปรียบเทียบแบบข้ามสาย

		คณะ วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยี	คณะ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม			คณะ ครุศาสตร์	คณะ มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์	คณะ วิทยาการ จัดการ
สาย มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์	F	4.91	0.66	สาย วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	F	16.13*	3.72	3.42
	Sig.	.221	.733		Sig.	.004	.374	.436

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลสรุปจากข้อค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า

จากผลการวิจัยข้อที่ 1 รูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาคณะครุศาสตร์ชอบใช้มากที่สุด คือ รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง และรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่านักศึกษาครุศาสตร์ชอบใช้วิธีการเรียนด้วยการฟังและการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ได้อย่างดีเนื่องจากนักศึกษากลุ่มนี้มีเป้าหมายเพื่อจบการศึกษาออกไปเป็นครู ดังนั้นทักษะการฟังและปฏิบัติตามสถานการณ์ เช่น การฝึกการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ จึงเป็นทักษะที่สำคัญที่นักศึกษาควรใช้ได้ดีที่สุด

ผลการวิจัยข้อ 1-3 ซึ่งพบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการมีความถนัดในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบเดียวกัน แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า นักศึกษาในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีลักษณะรูปแบบการเรียนรู้เหมือนกันคือชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟังมากที่สุด ผสมกับการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ และการเรียนรู้เป็นกลุ่ม

ในขณะที่นักศึกษาในคณะสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้ 3 รูปแบบ ผสมผสานกัน ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้เป็นกลุ่ม, รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการฟัง และรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นหลัก ดังผลการวิจัยข้อ 4 และ 5 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสอดคล้องกับวิธีการเรียนของนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มักจะมีการแบ่งกลุ่มย่อยเพื่อทดลองหรือปฏิบัติการเพื่อพิสูจน์สมมติฐานต่าง ๆ

นอกจากนี้ ยังพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาในคณะสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสอดคล้องกับการจัดการศึกษาแบบสะเต็มศึกษาซึ่งเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้ในชีวิตและปฏิบัติจริง โดยบูรณาการวิชาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์และคณิตศาสตร์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดแบบมีวิจารณญาณ รู้จักแก้ปัญหาและใช้โครงงานเป็นฐาน (เปรมจิตต์ ขจรภัย ลาร์เซน, 2559)

ข้อค้นพบดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยหลายชิ้นที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาไทย ได้แก่ งานวิจัยของ อรุณี อรุณเรืองและคณะ (2556) ศึกษาเรียนรู้ของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า นักศึกษาชอบการเรียนรู้ด้วยการกระทำ รองลงมาคือ การเรียนรู้ด้วยการฟัง และการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ ตามลำดับ และงานวิจัยของ Katsuda & Lynch (2013) ทำการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศในสถาบันเทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบว่า นักศึกษาชอบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ การเรียนรู้ด้วยการกระทำ และการเรียนรู้เป็นกลุ่มมากที่สุด

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอื่น ๆ ที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาต่างชาติ ซึ่งมีข้อค้นพบไม่แตกต่างกันมากนัก เช่น งานวิจัยของ Mulalic et al. (2009) ศึกษาเรียนรู้ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยมาเลเซีย พบว่า นักศึกษาชายชอบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ

และการเรียนรู้ด้วยการฟังมากที่สุด และงานวิจัยของ Peacock (2001) ที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า นักศึกษาชาวจีนชอบการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ และการเรียนรู้ด้วยการฟังมากที่สุด

ข้อค้นพบจากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นนั้น อาจทำให้สามารถตีความได้ว่ารูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาชาวเอเชียชอบใช้มากที่สุด คือ การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตนตามสถานการณ์ต่าง ๆ การเรียนรู้เป็นกลุ่ม และการเรียนรู้ด้วยการฟัง

นอกจากนั้น ยังมีประเด็นที่น่าสนใจ คือ รูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้น้อยที่สุด คือ รูปแบบการเรียนรู้ตามลำพัง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดใน 3 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม แม้ว่าคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์กับคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จะมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.52 กับ 3.72) ในรูปแบบการเรียนรู้ด้วยสายตา แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับการเรียนรู้ตามลำพัง จะเห็นว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.57 และ 3.74 ตามลำดับ ซึ่งค่าเฉลี่ยดังกล่าวไม่แตกต่างจากค่าเฉลี่ยต่ำสุดมากนัก แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาทุกคณะไม่ชอบใช้รูปแบบการเรียนรู้ตามลำพัง ซึ่งข้อค้นพบนี้ตรงกับงานวิจัยของ Mulalic et al. (2009) และ Peacock (2001) ที่พบเช่นกันว่า นักศึกษาชอบใช้การเรียนรู้ตามลำพังน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากที่สุด
2. ควรมีการศึกษาทั้งเรื่องของรูปแบบการเรียนรู้ (learning style) และกลยุทธ์การเรียนรู้ (learning strategies) ของนักศึกษาควบคู่กันด้วย
3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือในการทำงานวิจัยนี้ทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ ดร.ธนกร สุวรรณพุดดิ อาจารย์ ดร.ประวิทย์ ธงชัย อาจารย์ปัทมา รื่นสุข อาจารย์รติพร พานดวงแก้ว อาจารย์อรรถพล ศิริวรรณ และอาจารย์อิสรา นามตาปี ที่ได้กรุณาประสานงานให้นักศึกษาทำแบบสอบถามที่ใช้ในงานวิจัยนี้ และขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่สละเวลาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม รวมทั้งเจ้าของแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนี้เป็นอย่างยิ่ง

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**.

กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

เปรมจิตต์ จรรย์ชัย ลาร์เซน. (2559). สะเต็ม ศึกษา. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์.

6(3): 185-195.

- มติชน. (2560). **เผยโเเน็ต ม.3 คะแนนเฉลี่ยทั่วประเทศต่ำกว่า 50 ทุกวิชา**.
[ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก <https://www.matichon.co.th/news/507624>.
(2561, 28 กุมภาพันธ์).
- อรุณี อรุณเรือง และคณะ. (2556). **รูปแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- English Proficiency Index. (2017). **The World's Largest Ranking of Countries by English skills**. [Online], Available: <https://www.ef.co.th/epi/>.
(2018, 19 January).
- Katsuda, C. & Lynch, R. (2556). A Study of Learning Styles, Motivation for Learning and Student Achievement among Thai University Students Studying Japanese as a Foreign Language at King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. **วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม**. 12(1): 178-185.
- Mulalic, A. et al. (2009). Perceptual Learning Styles of ESL Students. **European Journal of Social Sciences**. 7(3): 101-113.
- Peacock, M. (2001). Match of Mismatch? Learning styles and Teaching Styles in EFL. **International Journal of Applied Linguistics**. 11(1): 38-58.
- Reid, J. M. (1987). The Learning Style Preferences of ESL Students. **TESOL Quarterly**. 21(1): 87-111.